

«Ми завжди напоготові»

Уже більше двох місяців прикордонний підрозділ з Одещини стоїть в районі міста Костянтинівка на Донеччині надійним фільтром, який не пропускає на українську землю сепаратистської зарази, що суне з підконтрольних бойовикам територій Донбасу. Про АТОшні будні, стосунки з місцевими жителями та специфіку служби підрозділу розповідає його керівник підполковник Роман Мартич.

Зброя останнього шансу

Основна зброя – як групова, так і штатна (автомат), – звичний атрибут у зоні бойових дій. А ось пістолет, а тим паче ніж ми звикли бачити частіше в представників спецназу. Проте від ситуації, коли основна зброя відмовляє, немає часу на її перезарядку, або ж її неможливо застосувати через надкоротку дистанцію, ніхто не застрахований.

ПРИКОРДОННИК УКРАЇНИ

№ 19 (5465) 15 ТРАВНЯ 2015 РОКУ

ГАЗЕТА ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА У 1943 РОЦІ

Музика замість танків

Фото: Валерій Олійник

Хоча на сході країни тривають бойові дії, святкування Дня Перемоги над нацизмом у Європі в Києві було незвично невоювничим. Принаймні від традиційного урочистого проходження Хрещатиком військовиків і бойової техніки керівництво країни відмовилося. З цього приводу Президент України Петро Порошенко заявив, що підготовка армії повинна проходити на полігонах, а не на парадах. Тож 9 травня у столиці проведено марш військових оркестрів. Задля цього на запрошення артистів у погонах з Польщі, Литви, Естонії, Сербії та Йорданії.

5 стор.

ЗА МИНУЛИЙ ТИЖДЕНЬ

Державний кордон України перетнуло **1,522** млн. осіб > **329** тис. транспортних засобів

Затримано за незаконне перетинання кордону **190** осіб > з них **42** незаконні мігранти

Вилучено **8** од. зброї > **238** од. боєприпасів

Затримано товарів і вантажів, що незаконно переміщувалися через державний кордон, на **3,638** млн. грн.

КОРОТКО ПРО ГОЛОВНЕ

■ За мужність і героїзм

Президент України Петро Порошенко підписав укази про нагородження медаллю «Захиснику Вітчизни» 3181 військовослужбовця Збройних Сил України, 239 військовослужбовців Державної прикордонної служби України та 44 співробітники Служби безпеки України, які отримали поранення під час антитерористичної операції. Нагороджені виявили особисту мужність, самовідданість, високий професіоналізм та вірність військовій присязі під час проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях.

Сергій ПОЛІЩУК

■ Безпековість вимагає дій

У зв'язку із загостренням ситуації, зростанням загрози скоєння диверсій та терористичних актів бойовиками незаконних збройних формувань, з метою забезпечення особистої безпеки громадян і відповідно до частини 3 статті 5 Закону України «Про військово-цивільні адміністрації», керівник Луганської облдержадміністрації Геннадій Москаль своїм розпорядженням заборонив проїзд із окупованої на контрольовану територію України і в зворотньому напрямку особам, які пред'являють на пунктах пропуску паспорти та іншу документацію самозваних утворень «ЛНР» і «ДНР» та вилучати останні. Зазначається також, що згідно з розпорядженням очільника Луганської обласної військово-цивільної адміністрації, забороняється перетин лінії розмежування, що проходить через Луганську область, будь-яких транспортних засобів, включаючи легкові автомобілі. Виняток — велосипедисти, пішоходи, а також транспорт міжнародних гуманітарних організацій.

Олена ТАЩИЛІНА

■ 8 мільйонів за «збиті»

Військовослужбовці у зоні АТО за лютий—квітень знищили 212 одиниць ворожої військової техніки, за що передбачається грошова винагорода. Про це на брифінгу в середу повідомив начальник управління організаційного спеціального забезпечення та тарифікації департаменту фінансів Міністерства оборони В'чеслав Салахов. «Для виплати винагороди за знищену техніку, а це 212 одиниць, передбачається сім мільйонів 998 тисяч гривень», — зазначив він. За словами Салахова, на сьогодні винагорода виплачена 27 військовослужбовцям на загальну суму 304,5 тис. гривень. У травні буде виплачено ще 237,5 тисячі.

Юрій ЗАНОЗ

В УМОВАХ ВОЄННОЇ ЗАГРОЗИ

Там, де танконебезпечно

На окупованій частині Донбасу перебуває близько 9 тисяч військовослужбовців регулярної армії РФ, а в цілому у бойовиків близько 43 тисяч особового складу. Про це, виступаючи в ефірі «5 каналу», заявив головний інспектор з гуманітарного та соціального забезпечення головної інспекції Міністерства оборони Валентин Федичев. За його словами, в активі російсько-терористичних сил — понад 700 танків. І Україна має бути готовою до того, що ворог спробує використати цей потенціал для прориву.

Марина ГАВРИЛЬЧЕНКО

Речник Адміністрації Президента з питань АТО Андрій Лисенко заявив, що кількість ворожих танків, зосереджених на Донбасі, представляє реальну загрозу. Водночас він наголосив, що є збройні люди, навчені знищувати броньовані цілі противника. Проте одних навчених людей мало, необхідні сучасні засоби, здатні ефективно знищувати ворожі танки. Цим питанням зараз особливо переймається військово-керівництво країни на чолі з Верховним Головнокомандувачем ЗСУ.

Недавно Президент Петро Порошенко на чолі делегації

представників РНБО, силових відомств, Укроборонпрому відвідав 169-й навчальний центр Сухопутних військ Збройних Сил «Десна». На полігоні Глави Держави продемонстрували сучасні протитанкові ракетні комплекси та керовані ракети виробництва ДК «Укроборонпром». Зокрема, було продемонстровано ракети «Стугна», «Комбат», легкий протитанковий ракетний комплекс «Корсар» і керований артилерійський снаряд «Квітник», гранатомети, броньована військова техніка та новітній комплекс розвідки. Загалом продемонстрували більше 20 зразків військової техніки та озброєння. «Українським Збройним Силам буде чим зустріти ворога.

Це найсучасніші, високоточні, найтехнологічніші зразки української протитанкової зброї», — резюмував побачене Президент і додав, що деякі з новітніх видів високоточної зброї уже постачаються на танконебезпечні напрями в зоні АТО.

У «Десні» Глава Держави також наголосив, що Україна має бути в п'ятірці світових експортерів зброї, адже на базі ВПК закладається фундамент економічного ривка України. Президент відзначив роль людського потенціалу, робітників у роботі високотехнологічних підприємств оборонного комплексу. «Українська перемога здобувається не лише на передовій, але і в тилу руками професіоналів,

які цілодобово, фактично в три зміни, виробляють зброю для української армії», — зазначив Петро Порошенко.

Верховний Головнокомандувач висловив задоволення високим рівнем взаємодії між «Укроборонпромом», Міністерством оборони та Генеральним штабом. За період бойових дій у зоні АТО українськими оборонними підприємствами проведено понад 7 тис. модернізацій усіх видів зброї. Президент наголосив, що термін між виробництвом сучасної української зброї та поставкою його українським військовим має бути максимально коротким, але постачатися має лише випробувана й ефективна зброя та техніка. ■

ПАРЛАМЕНТСЬКЕ РІШЕННЯ

За буквою «воєнного» закону

Верховна Рада України ухвалила в цілому Закон «Про правовий режим воєнного стану», внесений Президентом України, а також прийняла в першому читанні законодавчі акти, що обмежують використання мобільного зв'язку в зоні бойових дій.

Ольга МІРОШНИЧЕНКО

Закон «Про правовий режим воєнного стану» визначає зміст правового режиму воєнного стану, порядок його введення та скасування, правові засади діяльності органів державної влади, військового командування, військових адміністрацій, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій в умовах воєнного стану, гарантії прав і свобод людини й громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб.

За буквою цього закону воєнний стан — це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її регіонах у разі збройної агресії чи загрози нападу, небезпеки державній незалежності України, її територіальній цілісності та передбачає надання відповідним органам державної влади, військовому командуванню, військовим адміністраціям і органам місцевого самоврядування відповідних повноважень для їх відвернення, а також тимчасове, зумовлене загрозою обмеження конституційних прав і свобод людини й громадянина та прав і законних інтересів юридичних осіб із зазначенням строку дії цих обмежень.

Законодавчим актом також унормовано порядок діяльності та повноваження військового командування, органів державної влади в умовах дії воєнного стану, військових адміністрацій — тимчасових державних органів, що створюються Президентом України на території, на яких введено воєнний стан.

Правовий режим воєнного стану передбачає такі заходи:

— встановлення посиленої охорони важливих об'єктів національної економіки та

об'єктів, які забезпечують життєдіяльність населення, і введення особливого режиму їх роботи (їх перелік затверджується Кабінетом Міністрів України);

— запровадження трудової повинності для працездатних осіб (на час виконання таких робіт зберігається попереднє місце роботи (посада);

— примусове відчуження майна, що перебуває у приватній або комунальній власності, вилучення майна державних підприємств, державних господарських об'єднань для потреб держави в умовах правового режиму воєнного стану в установленому законом порядку;

— заборона проведення мирних зборів, мітингів, походів і демонстрацій, інших масових заходів;

— порушення в порядку, визначеному Конституцією та законами України, питання про заборону діяльності політичних партій, громадських об'єднань, якщо вона спрямована на ліквідацію незалежності України, зміну конституційного ладу насильницьким шляхом, порушення суверенітету й територіальної цілісності держави, підризу її безпеки, незаконне захоплення державної влади, пропаганду війни, насильства, на розпалювання міжетнічної,

расової, релігійної ворожнечі, посягання на права та свободи людини, здоров'я населення;

— регулювання роботи підприємств телекомунікацій, поліграфічних підприємств, видавництва, телерадіоорганізацій, телерадіоцентрів, театральних-видовищних закладів та інших підприємств, установ, організацій і закладів культури та засобів масової інформації, а також використання місцевих радіостанцій, телевізійних центрів та друкарень для військових потреб і проведення роз'яснювальної роботи серед військ і населення; заборона роботи приймально-передавальних радіостанцій особистого і колективного користування та передачу інформації через комп'ютерні мережі;

— встановлення особливого режиму у сфері виробництва та реалізації лікарських засобів, які мають у своєму складі наркотичні засоби, психотропні речовини та прекурсори, інші сильнодіючі речовини;

— проведення евакуації населення, якщо виникає загроза його життю або здоров'ю, а також матеріальних і культурних цінностей;

— усунення з посад керівників будь-яких підприємств, установ і організацій за неналежне виконання ними своїх обов'язків;

— вжиття додаткових заходів щодо посилення захисту державної таємниці;

— інтернування (примусове виселення) громадян іноземної держави, яка загрожує нападом чи здійснює агресію проти України.

Крім цього, народні обранці підтримали у першому читанні законопроекти №2531 і №2154, які передбачають заборону або обмеження використання мобільного зв'язку у зоні бойових дій. Такі обмеження торкнуться військовослужбовців, які виконують завдання у районах проведення антитерористичної операції, в умовах надзвичайного стану чи під час дії особливого періоду на територіях, де ведуться бойові дії. Дозвіл на використання мобільних телефонів даватиме командир військової частини, який у разі потенційної загрози або небезпеки зможе приймати рішення про заборону дзвінків. ■

ВИШКІЛ

Кордон зустрічає поповнення

У Навчальному центрі Держприкордонслужби імені генерал-майора Ігоря Момота відбувся черговий випуск молодших спеціалістів. Цього разу з Оршанця відправилися на кордон 113 випускників (зокрема 31 жінка), які засвоїли науку берегти рубежі за напрямком «молодший інспектор прикордонної служби». На урочистих заходах були присутні керівники області, керівництво Центру, ветерани кордону, близькі та родичі нових членів прикордонного братства.

Катерина СОРОКОПУД

Для того щоб гідно представляти державу, цим молодим людям довелося пройти непростий шлях протягом шести місяців й повністю перелаштувати свої тіло та волю під вимоги майбутньої служби. Жаданий зелений берет вони разом із солдатськими погонами отримали відразу, але день за днем, крок за кроком, потім і важкою працею заслужили право його повноправно носити. Аби отримати випускне свідоцтво та військове звання молодшого сержанта курсантам довелося протягом півроку засвоювати близько двох десятків дисциплін, знання з яких стануть у нагоді для майбутньої служби та закріпити теорію на практиці під час стажування.

Серед предметів, що вивчалися, — не лише вузькоспеціалізовані «прикордонний контроль» і «тактика прикордонної служ-

би», але й загальноосвітні — іноземна мова, основи психології та основи ділового спілкування. Звичайно, було приділено увагу й суто військовому напрямку — фізичній і вогневі підготовці та правилам використання техніки.

Позаду лишилися сотні кілометрів виснажливих кросів, стройових кроків по нескінченному плацу та походів на полігон, тижні занять в аудиторіях і на навчальних майданчиках, де відтворюється державний кордон. Позаду — наряди. Попереду — омріяна служба. Звісно, багато чого доведеться ще навчитися безпосередньо від начальників і колег у підрозділах. Меж досконалості навіть для справжніх майстрів не існує. Але фундамент розуміння прикордонної науки закладений у їхній душі саме тут, у мальовничому передмісті Черкас.

Безперечно, ряди захисників рубежів України поповняться справжніми патріотами, адже колектив Навчального центру добре знає ціну, яку доводиться платити за пе-

ребування на передньому краї. На сьогодні уже 12 мужніх бійців, які вирушали до зони АТО з Оршанця, віддали своє життя, захищаючи територіальну цілісність України. І пам'ять про них бережеться тут свято. Тож кожен випускник розуміє: бути прикордонником — це не лише мати право носити престижні зелені погони. Це — право зустріти небезпеку раніше за інших. І вони до цього свідомо готові.

Весняне поповнення не потрапить на передову напрямку. Спочатку молоді сержанти повинні адаптуватися на штатних посадах у своїх підрозділах, розкиданих по всьому державному кордону держави.

До речі, вже наступний набір курсантів готуватиметься не за звичайною програмою, передбаченою для мирного часу. Курс навчання буде дещо скороченим та максимально адаптованим до реальних вимог війни на Донбасі.

ПАТРІОТИЗМ

Слава єднає й виховує

«Той, хто не знає своєї історії — не має майбутнього!» — під таким гаслом у Херсоні відбувся автопробіг місцями бойової слави, присвячений Дню пам'яті та примирення, а також 70-й річниці Великої Перемоги.

Світлана КУЗЬО

До організації цього визначного для міста заходу долучилися: Українська Спілка Ветеранів Афганістану, її Херсонська міська організація на чолі з підполковником запасу Валерієм Міщенком, Регіональний комітет ветеранів-прикордонників під керівництвом капітана І-го рангу у відставці Василя Перерви та заступник начальника Азово-Чорноморського регіонального управління Держприкордонслужби з персоналу полковник Юрій Зайцев.

Розпочався пробіг із церемонії покладання квітів до пам'ятника Героям Небесної сотні. Участь у вшануванні взяли ветерани-афганці, учасники АТО, члени загону юних друзів прикордонників «Сокіл» — п'ятикласники Херсонської загальноосвітньої школи № 2 та молодь міста.

Маршрут автопробігу пролягав пам'ятними для різних

поколінь українських патріотів місцями: площа Свободи — пам'ятник Небесній сотні — Вічний вогонь — пам'ятник воїнам-інтернаціоналістам — пам'ятник родоначальнику десантних військ Василю Маргелову — місце форсування військами Червоної Армії Дніпра. Маршрут планувався так, щоб люди з різними поглядами на минуле країни об'єдналися у розумінні історичної й суспільної цінності подвигів попередніх поколінь та їхніх нащадків.

Запланованого досягли повністю. Та головне — учасники пробігу яскраво відчули, ціною яких неймовірних зусиль і жаклих жертв здобуто нашим народом перемогу у Другій світовій війні.

«Ми повинні цінувати та берегти мир, який ціною власного життя здобули наші прадідуся, щоб над нами завжди було мирне небо і більше ніколи не було війни», — наголосила «юний друг прикордонників» Євгенія Новодон.

ПИЛЬНІСТЬ

Нагороди сільчанам

Цей день у Жужелянській сільській раді, що у Львівській області, був трохи незвичним — тут охоронці державного рубежу тепло вітали своїх помічників — місцевих жителів.

Ярослава МЕЛЬНИК

Під щирі оплески присутніх заступник начальника штабу Львівського прикордонного загону — начальник відділу прикордонного контролю підполковник Євген Федоряк і начальник відділу прикордонної служби «Белз» майор Артем Маковський вручили жителям

села Перемисловичі Михайлу Гаврильчаку та Михайлу Татарину грамоти й грошові премії. Напередодні неподалік від цього населеного пункту вони побачили та, не гаючи часу, повідомили охоронців рубежу про появу двох осіб азіатської зовнішності. Під час перевірки отриманої інформації наряд «зелених кашкетів» затримав двох громадян Арабської Сирійської Республіки за спробу

незаконного перетину держкордону поза пунктом пропуску. На кожного порушника Сокальським районним судом накладено штраф у розмірі 3 400 гривень.

Своїм прикладом місцеві жителі ще раз засвідчили сум-

лінне ставлення та небайдужість до спільної справи — охорони державного кордону. Така тісна співпраця прикордонників Львівського загону з місцевими жителями слугує наочним підтвердженням їхньої взаємної та безкорисливої дружби.

ГАРЯЧІ БУДНІ

Сільський арсенал

Прикордонники спільно з представниками СБУ, МВС і прокуратури в селі Станіславка, що на Одещині, виявили схованку з боєприпасами. Спільна міжвідомча група перевірила приватне помешкання одного з місцевих жителів і прилегли приміщення. В результаті огляду виявлено: набой до автомата, пістолета Макарова, пістолета Марголіна, всього майже 240 патронів, 6 сигнальних ракет, одну упаковку трубчатого пороху та магазин до автомата. Боєприпаси та виявлені предмети вилучено, проводиться подальша перевірка.

Олександр ЯКОВЕНКО

Їхали і... не доїхали

52 автомобілі з товарами народного споживання, які порушники намагалися незаконно перемістити на підконтрольну бойовикам територію, затримали українські правоохоронці. 39 із цих вантажівок намагалися перетнути лінію розмежування через шахту «Родіна». Зупинила їх спільна міжвідомча група у складі співробітників Держприкордонслужби, СБУ, військовослужбовців Збройних Сил, та представників Фіскальної служби. Ще 13 транспортних засобів виявлено на напрямку н.п. Краматорськ та Велика Новосілка. Наразі частину автомобілів відправлено на додаткову перевірку, решта знаходиться під охороною прикордонників.

Людмила ТКАЧЕНКО

Підрізали крила

Під час спільного відпрацювання оперативної інформації прикордонники відділу «Ділове» разом зі співробітниками МВС та Державіаслужби України виявили незареєстрований малий літальний апарат. Він знаходився в одній з будівель приватного господарства, розташованого в с. Косівська Поляна на Закарпатті. Жодних документів на мотодельтаплан саморобної конструкції не було. Встановлюється ймовірна можливість використання літального апарату для контрабанди тютюнових виробів.

Андрій ДЕМЧЕНКО

Як заховати грейдер?

Здавалося б, заховати від прикордонників цілий грейдер — неможливо, та контрабандисти з Донеччини піддали сумнівам закони логіки. Вони спробували переправити габаритний вантаж під металобрухтом. Аферу викрили прикордонники під час перевірки на станції «Кривий Торець». Під стружкою та ломом чорних металів в одному з вагонів знайшли грейдер, ще в чотирьох вагонах — запчастини до сільгосптехніки та іншу контрабанду.

Кароліна КАРНАУХ

Роман Мартич: «Ми завжди напоготові»

Уже більше двох місяців прикордонний оперативно-бойовий підрозділ з Одещини стоїть у районі міста Костянтинівка на Донеччині надійним фільтром, який не пропускає на українську землю сепаратистської зарази, що суне з підконтрольних бойовикам територій Донбасу. Про АТОшні будні, особливості ділянки, стосунки з місцевими жителями та специфіку організації служби підрозділу розповідь його керівника підполковника Романа Мартича.

Бесіду вів
Сергій ЧЕРЕВАТИЙ,
фото Дмитра СЛИВНОГО

— Романе Петровичу, розкажіть, будь ласка, як взагалі доля пов'язала Вас із прикордонною службою?

— Із зеленим кашкетом я знайомий ще з дитинства. Двоюрідний брат, приїжджаючи у відпустку з військового училища в Алма-Аті, а потім і зі свого місця служби багато розповідав про прикордонні будні, а коли давав кашкета приміряти, то було для мене найбільшим щастям. Можна сказати, що я виріс на його оповідях про кордон. Думаю, саме це і визначило мій вибір майбутньої професії. По закінченні прикордонної академії (тоді ще Прикордонних військ) у Хмельницькому я проходив службу в Одеському загоні. Пізніше змінив його на Котовський, де обіймав посади начальника мобільної прикордонної застави, начальника лінійної прикордонної застави та начальника відділу прикордонної служби.

— Досвідом бойових дій Ви тоді, звісно ж, не обзавелися...

— Чому ж? Певною мірою мав стосунок до бойових дій. Звичайно, не на такій активній стадії, як це відбувається зараз на сході України, але тим не менш... На Придністровському сегменті, як відомо, свого часу також велися бойові дії. Згодом вони перейшли у стадію довготривалого замороженого конфлікту, коли теж не

варто було розслаблятися. Ось у цей період мені й довелося там послужити.

— Перед тим як потрапити на Донеччину, де дислокувався Ваш підрозділ?

— До цього ми з хлопцями стояли на Кримському перехресті, є там такий населений пункт Макарівка. А на Донеччині виконуємо бойові завдання з 2 лютого.

— Романе Петровичу, на що звертаєте основну увагу під час організації служби на вірній Вам ділянці?

— Передусім основним нашим «інструментом» під час несення служби є виставлені стаціонарні контрольні пости. На ділянці нашої відповідальності кілька таких облаштовано на автомобільних шляхах та є один залізничний. Останній дислокований на залізничній станції «Кривий Торець». Окрім того, вагоме підсилення становлять пересувні наряди. В основному це — оперативно-розвідувальні групи. Контрольні заходи вжи-

ваються з однією метою — перевіряючи документи в осіб, автомобілі та вантажі не допустити на територію України людей, причетних до терористичної діяльності або тих, які проходили службу в незаконних збройних формуваннях. Ми маємо заповідати переміщенню зловмисниками зброї, вибухівки, засобів терору тощо з територій, підконтрольних так званим народним республікам.

— На що Ви звертаєте основну увагу під час організації служби на контрольному посту на станції «Кривий Торець»?

— Треба сказати, що дана станція була вибрана не випадково. Справа в тім, що з неї здійснюється рух вантажних потягів у напрямку Ясинуватої, а по дорозі є ще дві станції на підконтрольній Україні території. Окрім того, тут знаходиться розвилка доріг до Держинська, звідки теж виходять потяги. Основний вантаж — це вугілля. Та іноді з невідконтрольної території везуть металобрухт. Тож важливо перевіряти супровідні документи

як на товар, так і в членів проїзних бригад. Особливість даної станції в тому, що тут проходять вантажі з України на невідконтрольну нам територію і в зворотному напрямку. Спільно з нашим нарядом тут несуть службу представники СБУ та транспортної міліції. Основне їхнє завдання — контроль перевізників вантажів.

— Звідки вони беруть цей металобрухт?

— Як свідчить практика, металобрухт, що везуть із невідконтрольної території, — ніщо інше як порізани на метал підприємства. Одним словом, вандалізм. Зловмисники користуються тим, що територія абсолютно неконтрольована, от і знищують підприємства, які там знаходяться. В разі виявлення такого потягу наш прикордонний наряд інформує представника СБУ, а тоді повідомляємо до фіскальної служби. Останні описують виявлений незаконний вантаж, накладають на нього арешт, а складені документи передають до суду. Так, лише

протягом місяця накладено штрафів на 200 вагонів із металом.

— Цікаво, як Вас тут зустріли місцеві. І яке ставлення взагалі до людей у камуфляжі?

— Прибувши до Костянтинівки, ми першим ділом взяли налагоджувати взаємодію з органами місцевої влади та іншими силовими відомствами. Спілкуючись із тими, хто тут перебував уже тривалий час, стало зрозуміло, що місцеві мешканці приблизно порівну розділилися на тих, хто радий нас тут бачити і тих, хто налаштований до людей у камуфляжі негативно. Та згодом я з особистого досвіду зробив висновок, що українську владу все ж підтримує більша половина тутешніх жителів. Багато з них досить постраждали від правління колишнього президента, за вказівками якого тут закрили значну частину підприємств, людям ніде було заробляти грошей.

А щодо ставлення тутешніх жителів конкретно до прикордонників, то хочу зазначити, що багато підприємств пропонують нам свою допомогу. Зокрема, під час облаштування наших позицій, опорних пунктів вони надавали будматеріали, пиломатеріали, необхідну техніку, трактори й екскаватори.

— Мабуть, у них на те є причини? Адже раніше в цих краях жителями не були такими доброзичливими з нашими військами?

— Звісно. Ситуація дещо змінилася. Люди почали переосмислювати свої погляди. Розповідають що їм довелося пережити, коли конкретно у Костянтинівці розташовувалися незаконні збройні формування так званої ДНР, багато людей, а особливо підприємців, перебували під постійними утисками. Іноді доходило до того, що їх кидали у підвали. А грабунки (хоча самі терористи називали це «конфіскацією») майна вже встигли стати звичним явищем. Під час відступу із Слов'янська в Костянтинівку бандити просто викидали людей із власних автомобілів на дорогу, аби було на чому до Донецька добиратися. Тому після такого люди стали більш налаштовані допомагати нам, аби тільки не повернулася окупація тими злочинцями.

— У Вашому підпорядкуванні перебувають різні люди, з різними до-

лями, психологічними портретами, позитивними і негативними звичками. Серед інших негараздів чималої шкоди може завдати на фронті алкоголізм. Як із цим боретесь?

— Хочу підкреслити, що багато людей прийшли служити добровільно. Мобілізованих у нас 40% від загальної кількості. У службі себе однаково добре проявляють і контрактники, і мобілізовані. Четверта частина персоналу вже повторно проходить службу в зоні АТО. Є тут і ті, хто свого часу виходив із оточення під «Зеленопіллям» та на «Довжанському».

Стосовно зловживання спиртом. Не хочу вихвалитися, але таке явище для нашої комендатури зовсім не притаманне. Всі дорослі, а головне — свідомі люди, кожен добре усвідомлює весь ризик під час несення служби в зоні АТО і знає, навіщо сюди прийшов. Останнім часом активізувалися розвідувально-диверсійні групи з боку так званої ДНР. Тож ми завжди напоготові. Гаяти час на дурниці ніхто не збирається.

— З Вашого особового складу є люди, котрі родом звідси, мають родичів чи друзів на сепаратистсько налаштованій стороні?

— Є один чоловік родом із самої Костянтинівки. Розповів цікавий діалог двох друзів, який у принципі характеризує суспільну ситуацію на сході країни. Один житель Горлівки, де повним ходом орудують бойовики, пише іншому в Костянтинівку, мовляв, не хвилюйтеся, ми скоро прийдемо вас визволяти. На що той йому у відповідь: «Вас ніхто тут не чекає. І ні від кого не треба нас звільняти». Буває й так, що з їхньої сторони запитують, коли ж українська армія прийде навести порядок у них, в Горлівці.

— А чи сприяють місцеві нашим прикордонникам із добуванням інформації?

— Я навіть більше скажу. Є люди, які активно співпрацюють із нашими розвідниками. І досить часто саме від них ми отримуємо інформацію про пересування збройних формувань територією міста Горлівки, місця розташування їхніх блокпостів, кількість бойовиків на них тощо. Такі патріоти допомагають нам, іноді навіть ризикуючи власним життям. ■

Музика замість танків

Хоча на сході країни тривають бойові дії, святкування Дня Перемоги над нацизмом у Європі в Києві було незвично невоювничим. Принаймні від традиційного урочистого проходження Хрещатиком військовиків і бойової техніки керівництво країни відмовилося. З цього приводу Президент України Петро Порошенко заявив, що підготовка армії повинна проходити на полігонах, а не на парадах. Тож 9 травня у столиці проведено марш військових оркестрів. Задля цього на запрошення Президента прибули підрозділи артистів у погонах з Польщі, Литви, Естонії, Сербії та Йорданії.

Василь БІЛЕНКО,
фото Валерія ОЛІЙНИКА

Зранку запрошені колективи брали участь в офіційних урочистостях, а ввечері виступали на різних майданчиках у місцях відпочинку киян. Оркестровій групі з Прикордонної Служби Республіки Польща випало демонструвати свою творчість у Маріїнському парку.

Київському глядачу шоу було до душі. І коли заплановані номери програми уже було виконано, концерт не припинився, адже на прохання публіки довелося грати «на біс».

Керівник оркестру — підполковник Станіслав Стрончек — ділиться враженнями:

— У Києві я вперше й мені тут дуже сподобалося — і місто, і особливо люди. Нас приймають дуже тепло. Раніше бував у Львові та в Криму.

До речі, музиканти оркестру добиралися з Нового Сонча до Києва на своєму транспорті: автобусі й мікроавтобусах.

— Кордон перетинали у пункті пропуску Корчова—Краковець, все було швидко, — згадує пан Стрончек.

У Львові польських музикантів зустріли представники

української Держприкордонслужби, в тому числі керівник Академічного ансамблю пісні і танцю України ДПСУ полковник Василь Неграй. «Ми супроводжували польських колег до Києва і опікувалися ними майже три дні. Вони були просто розчулені таким уважним ставленням до себе», — зазначив Василь Неграй.

Оркестр Прикордонної Служби Республіки Польща базується в Новому Сончі (Малопольське воєводство). Українцям, які їздили на відпочинок до гірськолижних курортів Закопане та Криниця, це місто добре відоме, оскільки через нього проходить дорога до курортів.

Окрім «класичних» інструментів, польські прикордонні музиканти засвоїли й народні, наприклад, трембіту та тронки — дзвінки, які вішають на шию худобі. У репертуарі — не лише військові марші, але й класичні твори та народна музика.

— Сьогодні ми відіграли практично бездоганно. Я почув лише одну фальшиву нотку, — зауважує, посміхаючись, Станіслав Стрончек.

Сам підполковник грає на кларнеті та флейті. Закінчив кон-

серваторію у Варшаві, а згодом ще й захистив дисертацію. Оркестр під його керівництвом побував у багатьох країнах світу, брав участь у різноманітних парадах, маршах і фестивалях — як військових, так і цивільних. Грали навіть для Папи Римського у Ватикані.

— Нинішній приїзд до України — для нас особливий. Адже серед європейських народів поляки розуміють українців як ніхто інший. Ми також пройшли через важкі випробування наприкінці 80-их — на початку 90-их років. І в нас були проблеми та втрати, коли Польща перетворювалася з комуністичної на демократичну країну. На щастя, вони були не такими масштабними, як в Україні. Та я сповідаюся, що мир невдовзі прийде і до нас, — сповнений оптимізму підполковник Станіслав Стрончек. ■

УРОЧИСТОСТІ

Народна пам'ять

8 та 9 травня прикордонники Котовського загону взяли участь у міських заходах, присвячених Дню пам'яті та примирення і Дню Перемоги.

Максим БОЯР

Так, 8 травня під час урочистого мітингу відкрито монумент Тарасу Григоровичу Шевченку та пам'ятний знак борцям за незалежність України. Присутні містяни вдячними словами згадали тих, хто віддав своє життя за рідну землю в роки визвольної боротьби українців за свободу та їхніх нащадків, що нині захищають незалежність України на її східних рубежах. А продекларовані уривки з творів великого Кобзаря ще раз нагадали про необхідність вшанування пам'яті пращурів, наше минуле та сьогодення з тим, щоб можна нам, українцям, було впевнено дивитись у майбутнє та будувати незалежну могутню державу.

День 9 травня розпочався урочистою ходою котовчан у центрі міста. Під військові марші муніципального оркестру пройшли ветерани війни, праці, Збройних Сил, представники Котовського прикордонного загону та жителі міста. Ветеранів тепло вітали учні місце-

вих шкіл. У центральному сквері, біля меморіалу воїнам-визволителям відбувся урочистий мітинг. Всі присутні вшанували хвилиною мовчання пам'ять загиблих воїнів.

До його учасників звернулись: міський голова Анатолій Іванов, голова ради ветеранів Степан Бацира, заступник начальника мобільної прикордонної застави «Котовськ» з персоналу лейтенант Микола Зайчук.

— Обов'язок нинішніх поколінь — не забувати, якою ціною було здобуто

Перемогу, — сказав він. — Для нас подвиг старшого покоління — це еталон служіння ідеалам свободи, справедливості, добра та патріотизму — це суміш печалі й радості, пов'язаних зі спогадами буремних років війни. Ми захисники кордону будемо надійно захищати незалежність нашої держави. Слава Україні!

У міському парку для ветеранів війни та мешканців міста відбувся святковий концерт, а всі бажаючі могли із задоволенням скуштувати військово кашу. ■

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

Світове лихоліття: факти, оцінки, спогади

Минулого тижня Центральний музей Держприкордонслужби зібрав авторитетних експертів, які вели актуальну наукову дискусію щодо Другої світової війни, її передумов, участі України й українців у цьому глобальному протистоянні.

Валерій ВИШНЕВСЬКИЙ

До участі у науково-практичній конференції долучилися вчені, професорсько-викладацький склад та аспіранти вищих наукових закладів Черкащини, представники Держприкордонслужби та МВС. Спектр питань, які вони обговорювали, був доволі широким. Експерти піднімали проблематику об'єктивного висвітлення підсумків Другої світової війни, розглядали наслідки підписання пакту Ріббентропа-Молотова, згадували про роль союзників у перемозі над нацизмом.

Окремо обговорювалася роль українців у Другій світовій війні, її демографічні аспекти, нинішня державна політика щодо Дня пам'яті та примирення.

Фронтвик-прикордонник, полковник у відставці Олег Чернишов ознаменував відкриття конференції яскравим виступом про війну й парад Перемоги 1945 року, учасником якого він був. Ветерану презентували книгу «Черкащини славетні імена», в якій відображено автобіографічні дані про Героїв Радянського Союзу та Героїв України. Вручав її професор Микола Бушин, голова науково-координаційної ради музею. Професор є автором проекту цього потужного видання, до підготовки якого також залучалися науковці музею Держприкордонслужби.

Про позитив співпраці фахівців різних відомств наголосили співробітники Науково-дослідного експертно-криміналістичного центру УМВС. З ними прикордонний музей має тісні робочі стосунки щодо питань експертного дослідження зброї часів Першої та Другої світових воєн, а також солдатських медальйонів. Під час конференції представники цього центру ділилися досвідом дослідження історичних артефактів криміналістичними засобами й методами.

Від імені вчених-істориків високо оцінив результати конференції доктор історичних наук професор Анатолій Морозов. Він підкреслив, що всі виступи науковців були змістовними та як ніколи актуальними нині — в час, коли маніпулюючи історією, Росія хоче нав'язати стереотип, що наші співвітчизники масово співпрацювали з гітлерівцями і на цьому фундаменті Київ підтримує неофашистські рухи. Розвінчувати цю брехню можуть і мають науково доведені цифри та факти, а також спогади ще живих фронтвиків тієї війни. ■

ГІБРИДНА ВІЙНА

Олег БОЙКО,
фото Олександра КОЗЛОВСЬКОГО

Дівчинку сфотографували на «Алеї Слави» в Кіровограді, де днями було занесено імена 117 героїв, які поклали голови за право українського народу жити вільно. Серед інших ім'я її батька — Андрія Матвієнка. Кожного загиблого

Тролі «гризуть» за татову медаль

Фото білявої дівчинки з бездонно глибокими очима та батьківською нагородою на грудях, поширене в мережі Інтернет, викликало сплеск емоцій і коментарів. Користувачі українського сегменту мережі масово ділилися світлиною доньки прикордонника, який загинув в АТО, рятуючи своїх колег. Та російські «тролі» підступно атакували дитину, загалом як і диверсанти її батька.

кіровоградця згадали поіменно, а родини полеглих отримали військові відзнаки «За мужність та відвагу». Батькову відзнаку почепили на платтячко трирічної Саші.

...Молодший сержант Андрій Матвієнко загинув у шпиталі після поранень, отриманих на ділянці відділу Амвросіївка, що на Донеччині. Вранці 7 серпня минулого року автомобіль Андрія супроводжував машину медиків. Тоді вони

рятували життя пораненим, які після обстрілів російсько-терористичних сил виходили з ділянки пункту пропуску «Довжанський». Терористи підірвали машини радіокерованими фугасами. Бойовиків навіть не спинило те, що медична машина була чітко позначена червоним хрестом.

Капітан Андрій Яшук каже, що його підлеглий молодший сержант Матвієнко ніколи не ховався від відповідальних та ризикованих завдань. Офіцер пригадує, що того трагічного дня не наважився турбувати вагітну дружину, а зателефонував братові-близнюку Андрію Матвієнку та повідомив про геройську загибель родича...

За деякий час після публікації виявилося, що емоційне фото дитини загиблого героя зникає з соцмережі, а Facebook розсилає повідомлення про блокування контенту, повідомляє інтернет-ресурс Соціальна країна. Користувачі пишуть, що це відбувається через масив скарг, які приходять з російського Ольгіно, що у Ломоносовському районі Ленінградської області — з офісу, де працюють прокремлівські інтернет-тролі.

Блокування світлини трирічної Саші викликало обурення багатьох інтернет-користувачів та стало каталізатором звернення до засновника Фейсбук Марка Цукенберга щодо введення української адміністрації найпопулярнішої соцмережі. Як повідомляє «Українська правда», від імені українського сегменту Facebook своє звернення Цукенбергу адресував Григорій Купершмідт: «Марк, протягом останнього часу, я бачу багато повідомлень про недобросовісне блокування акаунтів FB, ймовірно в результаті масових фейкових скарг на них. Особливо це стосується багатьох «проукраїнських» акаунтів у мережі, а також постів про нинішній українсько-російський конфлікт. Наприклад, деякі акаунти було заблоковано через шерінг цієї світлини (це про фото Саші. — Ред.), звинуваченої в ОГОЛЕННІ», — пише він.

Зуважимо, що зі схожим проханням до Марка Цукенберга звернувся і Президент України. «Друзі, маємо використовувати всі канали, щоб отримати реакцію глобальних офісів. Україна повинна отримати українське представництво Фейсбук!», — написав Петро Порошенко на своїй сторінці в соцмережі. ■

РОБОТА З МОЛОДДЮ

«Скажу дядьку Жорі, щоб не ховався від мобілізації, а йшов у прикордонники!»

Прикордонники Одеського загону Морської охорони виховують гідну зміну, запрошуючи місцевих школярів відвідувати свої кораблі та катери. І малеча завжди з радістю приймає такі запрошення охоронців кордону.

Наталя ГУМЕНЮК,
фото автора

Напередодні травневих дат, пов'язаних із вшануванням пам'яті загиблих воїнів та святкуванням Перемоги над нацизмом у Європі, Одеський загін Морської охорони приймав на своїх кораблях і катерах школярів з підшефних шкіл Одеси.

Часто учнів у гості до вартових морських рубежів приводять колишні прикордонники, котрі свого часу звільнилися в запас, а нині знайшли в собі покликання виховувати патріотично налаштовану молодь, яка плекатиме в серці любов до Вітчизни й відчуватиме свою відповідальність за її захист.

Отож протягом 8–10 травня одеські учні 7–9 класів із цікавістю слухали історії про славетні кораблі та героїчних прикордонників, зустрічалися із щойно мобілізованими бійцями, а також спілкувалися з учасниками антитерористичної операції на сході України. Але найбільше захоплення у малечі викликала можливість відчувати себе справжніми охоронцями морських кордонів Батьківщини: рульовим, який веде корабель, стоячи біля штурвалу; як справжній сигнальник спробували визначити пеленг на ціль; роздивитися у біноклярну трубу судна на рейдовій стоянці; перевірити на витривалість власний вестибулярний апарат щодо перенесення хитавиці.

«Служба морських прикордонників — нелегка, але така цікава!» — мрійливо сказала одна з дівчат. А по-дорослому серйозний хлопчина, сходячи з трапу пробубонів: «Скажу дядьку Жорі, щоб не ховався від мобілізації, а йшов у прикордонники. Це не страшно! Це — круто!».

Учні щиро подякували морякам-прикордонникам за теплий прийом, цікаві розповіді та сфотографувалися на пам'ять біля флагмана Морської охорони КрМО «Григорій Куроп'ятников». ■

На гостини до «зелених кашкетів»

За ініціативою керівництва Могилів-Подільського прикордонного загону в управлінні органу охорони кордону пройшов день відкритих дверей. «Зелені кашкети» запросили на гостини учнів 7-8 класів міської загальноосвітньої школи-гімназії № 3.

Людмила КАТЕРИНИЧ

Відвідування розпочалося із вшанування прикордонників, загиблих у ході антитерористичної операції під Зеленопільям, на «Довжанському» та під Артемівськом. Зупинившись біля стенду з фотографіями героїв, діти уважно слухали розповідь про цих мужніх людей та поклали живі квіти на знак вшанування їхнього подвигу. Юні візитери дізналися

чимало цікавих фактів з історії та сучасності прикордонного загону, ознайомилися зі зразками стрілецької зброї, які майстерно представив учасник антитерористичної операції капітан Богдан Куцак.

Підлітки з цікавістю зазирали і за лаштунки служби, побачивши на власні очі роботу кінологів та їхніх чотирилапих помічників. Майстер-клас по виявленню зброї провели для них кінолог Вадим

Горецький та його вихованка — службова собака Цей. Злагоджені дії цього прикордонного тандему викликали шквал оплесків і позитивні відгуки.

Приємною несподіванкою для дівчат і хлопців стала зустріч з їхнім колишнім учителем Олександром Онищуком, котрого в рамках четвертої хвилі мобілізації було призвано на військову службу. «Довелося залишити школу», — зазначає новоспечений воїн-прикордонник. — Батьківщина потребує захисту, і зараз це — найголовніше, а до викладання математики та фізики повернуся, як тільки-но здобудемо перемогу!».

Слід зазначити, що проведення днів відкритих дверей, метою яких є популяризація героїчної професії прикордонника, вже стали традицією у Могилів-Подільському загоні. Приміром, минулого року у військовій частині побувало понад півтори тисячі вихованців місцевих шкіл і дошкільних закладів, а також допризовників. ■

БІЙЦЮ НА ЗАМІТКУ

Володимир ПАТОЛА

Як показує практика, в світі існує небагато точних пістолетів Макарова та стрільців, здатних зробити прицільний постріл з цієї зброї в умовах страсу на відстань 25 метрів. Частково це пов'язано з тим, що пістолет не дуже добре збалансований, рукоятка не ергономічної форми та під неправильним нахилом. За малу проникаючу дію, у порівнянні з аналогічними зразками озброєння, військові іноді називають ПМ пістолетом-сюрпризом. Він достатньо малий для прихованого носіння, щоби бути сюрпризом для противника, і досить незручний, щоби стрілець знав точно, куди влучить при пострілі. Однак водночас ця зброя характеризується гарною надійністю та високою безвідказністю, а це — якості, які особливо ціняться в умовах бойових дій. Якщо ж врахувати, що в бійця з собою є основна штатна зброя з пристойним боезапасом, роль пістолета — постріл з відстані 3–10 метрів. За класикою, дистанцією пістолетного бою вважається 7–12 метрів, але це більш характерно для поліцейського застосування, де пістолет — часто основна зброя.

Стосовно специфіки АТО, тут необхідно відрізнити застосування зброї в умовах загрози життю військовослужбовця, скажімо, під час дій у місті, та, власне, застосування в бою. У місті пістолет перетворюється на основну зброю самооборони. Він повинен носитися приховано, витягуватися миттєво та застосовуватися блискавично.

Місце зброї — кобура. Як показує практика, при носінні в кишенях, особливо в нижній кишені брюк, пістолети губляться, а це — кримінальна відповідальність. Якщо вже ви вирішили покласти пістолет у кишеню, вона повинна закриватися на якісні кнопки («заклепки»), а не на липучки. Шуму при відкритті клапана менше, а тримається він надійніше (наприклад, німецький камуфляж DBM). Крім того, якщо пістолет, нехай і рідко, носиться в кишені, його необхідно чистити частіше (ворсини, пилюка та сміття налипають на змашені деталі й забруднюють зброю). Закритий клапан кишені повинен виключати випадання зброї за будь-яких положень тіла. Це необхідно перевірити перед виходом. Крім того, зброя повинна бути постійно в зоні вашої уваги, що виключить банальну крадіжку. Навіть на думці про спиртне, коли ви озброєні, необхідно поставити залізне табу.

Більшість користувачів ПМ не звертають уваги на цифру на задній частині цілика. Вона досить маленька, але це важлива деталь — заводська поправка. Якщо наприклад, цифра «4» знаходиться на правій частині цілика і «дивиться вниз», — для того, щоби влучити в «десятку» грудної мішені з відстані 25 метрів, необхідно цілитися в четвірку вниз — праворуч від центру. Це справедливо не завжди (можливо, ваш пістолет вже воював, прицільні пристрої пошкоджені чи збиті, можливо — навіпаки — його попередній власник

довів зброю до ідеально точного бою і поправка, вибита заводом, не має значення) але часто врахування згаданої деталі допомагає при пристрільці.

Окреме питання — приведення зброї в бойову готовність і перезарядка. Для швидкої підготовки пістолета до бою необхідно тренуватися з секундоміром вхолосту (час, протягом якого ви можете витягнути зброю з місця, де носите її, зняти із запобіжника, дослати патрон у патронник, навести на ціль і зробити постріл). Методик

може не випасти вам у руку, як належить, а на мить затриматися в рукоятці, особливо якщо пістолет використовується в польових умовах і забруднений. Дорога кожна мить. Якщо є можливість вибору — беріть той пістолет, який зручно лежить у вашій руці, що підвищить влучність при стрільбі «від бедра» (інтуїтивній), і того калібру, при якому не буде проблемою поповнити боекомплект (в Україні це 9x18 мм.).

У разі якщо не бажаєте, щоб противник знав, що у вас закін-

ніж, як показує практика, необхідний передусім для того, щоби замінити ключ для відкриття цинків з патронами чи гранатами, відкривачку для консерви, спеціальні ножиці лікаря-санітарного інструктора, низку інших предметів, як мінімум одного з яких у потрібний момент переважно немає під руками, ремонту в полі найбільш непередбачуваних пошкоджень спорядження

Зброя останнього шансу

Основна зброя — як групова, так і штатна (автомат), — звичний атрибут у зоні бойових дій. А ось, пістолет, а тим паче ніж ми звикли бачити частіше в представників підрозділів спеціального призначення. Більш того, багато хто взагалі вважає їх зайвим вантажем у спорядженні сучасного бійця. Так, для деяких випадків і умов обстановки це справедливо, проте далеко не завжди. Від ситуації, коли основна зброя відмовляє, немає часу на її перезарядку, або ж її неможливо застосувати через надкоротку дистанцію, ніхто не застрахований.

цих тренувань багато. Практика склалася так, що у випадках, коли може доведеться застосовувати зброю, бійці досилають патрон у патронник наперед, проводячи при цьому холостий спуск курка в неробоче положення.

Пістолети Макарова, Стечкіна, Форт-12, Форт-17, Форт-14, (мало імовірно, що вам до рук найближчим часом потраплять інші зразки) мають ударно-спусковий механізм подвійної дії. Це дозволяє стріляти, після попереднього холостого спуску, самовзводом (натиском на спусковий курок з переборюванням сили бойової пружини та приведенням таким чином у дію бойового курка) або з попереднім взводом (зведення бойового курка великим пальцем). При цьому, якщо патрон у патроннику автомата Калашникова через відсутність механізму холостого спуску носити довго не можна (бойова пружина перебуває в стиснутому стані й відбувається втома металу, автомат може підвестися в критичний момент), то бойова пружина вищеперечислених моделей пістолетів при носінні патрона в патроннику з незведеним бойовим курком не страждає.

Щоб уникнути випадкового пострілу, необхідно все-таки ставити зброю на запобіжник, особливо — при носінні в кишені або у відкритій кобурі. При холостому спуску необхідно зосереджено та ретельно притримувати великим пальцем бойовий курок, спускати його дуже ніжно й повільно. Рано відпущений великий палець призведе до удару бойового курка по ударнику, спрацювання капсули та пострілу.

Мабуть, не варто нагадувати, що при будь-яких маніпуляціях з пістолетом він ніколи не направляється на тих, кого ви не хочете вбивати, інакше це може статися без вашого бажання.

Перезарядка ПМ та АПС має свою специфіку. Для того, щоби здійснювати її швидко й упевнено, у вільний час варто потренуватися без набоїв голіруч або саме у тих рукавицях, які будуть на вас у бою. При перезарядці «фортів» бажано притримувати вільною рукою (вказівним пальцем згори, великим — знизу) магазин. Він

чилися набой, — не забудьте краєм великого пальця притиснути вниз затворну затримку, щоби затвор не зупинився в задньому положенні після відстрілу останнього патрона. Робити це треба обережно, особливо в ПМ, де затворна затримка невеликого розміру, щоби рухом затвора не поранити руку.

Коли мова йде про застосування пістолета в бою — тут пріоритет перед прихованістю носіння варто віддавати надійності кріплення та швидкості вилучення з кобури. Не радимо класти пістолет у непередбачені для цього кишені розгрук, якщо не хочете, щоби після звичайного падіння чи стрибка він приземлився метрів за десять від вас. Кріплення для магазинів від автомата, в які пістолет входить чудово, надійні лише на вигляд, але не на практиці.

Не варто також носити пістолет на грудях. При зустрічі з противником упритул, на межі з рукопашним боем або під час нього, коли удару прикладом заважає ремінь автомата на шії (а він повинен там бути, щоби не втратити основну зброю), знову ж таки — при близькому вибуху або різких рухах, роль пістолета на грудях нівелюється. Він повинен носитися на тактичному поясі позаду — збоку або в тактичній кобурі між поясом і коліном. Тоді противнику буде важче заблокувати вашу руку, коли ви вхоплюватиме зброю для пострілу впритул. Тактична кобура повинна надійно фіксувати зброю на нозі, але не перетискати ногу і не сковувати рухів, а також виключати випадання пістолета й забезпечувати максимально швидке зняття запобіжної застібки тим самим рухом, продовженням якого стане застосування зброї. Для цього необхідно відповідально підійти до вибору кобури і потренуватися вхоплювати пістолет, коли ви у повному спорядженні, з різних положень тіла зі зняттям запобіжника й досиланням патрона в патронник. З тактичною кобурою на коліні варто походити в небойових умовах, звикнути до неї під час тренувань (на початку заважає). Якою б надійною не була кобура, — користуйтеся револьверним шнуром або іншим аналогом страховки.

та побутових речей. Він повинен бути мішним (товщина не менше 3-5 мм), не надто важким (до 300-400 грамів), завдовжки 22-27 см, зручним (баланс на вказівному пальці при нормальному утриманні прямим хватом, рукоятка анатомічна (бажано з пресованої шкіри, гуми), мати упори, забезпечувати неможливість випадання або сповзання рукавиці чи мокрої руки).

Місце для носіння — максимально легкодоступне. Халява чобота — вчорашній день. Нагинатися в бронжилеті — зайва трата сил, підняти ногу — втрата стійкості. Інша справа — пояс, якщо не заважає бронжилет і розгрук, на плечі (грудях) рукояткою вниз, або на животі (грудях) рукояткою вгору, на нозі між поясом і коліном. При цьому бажано, щоби ніж був доступним для обох рук (ніколи не знаєте, яка з них у вас буде зайнятою). Несподівана зустріч з ворогом на надкороткій дистанції з миттєвим переходом у рукопашний — малоімовірна на сьогодні, але розміщуйте ніж на спорядженні так, щоби продовження руху, яким ви його вхоплюєте, був удар прямим або зворотнім хватом (залежно від того, як вас навчали). Розміщення ножа на спорядженні повинно виключати можливість вашого травмування при різких рухах і зміні положень тіла.

П'ятка для удару рукояткою — елемент корисний у деяких випадках, але по суті непотрібний. Для цього у вас є приклад автомата. Метання ножів, якщо ви не професіонал, залиште для спецназу та пригонницьких фільмів.

Викидати зброю не можна. Заточене на дві сторони лезо також не виправдовує себе. Зрізуючи спорядження при перев'язці, ви можете поранити товариша або себе тильним краєм. Тонкі стилети, призначені в першу чергу для уколу, подаруйте диверсантам. «Знімати» вартових — не завдання прикордонника, а ширина леза ножа — це запас часу його експлуатації з урахуванням заточки та запас міцності.

Оскільки першочергове завдання ножа у простого бійця — розрізати одяг чи спорядження, що заважає рухатися, або забезпечити перев'язку при пораненні,

— він повинен бути гострим і добре тримати заточку, при цьому достатньо легко точитися. Такі якості й має сталь з високим вмістом вуглецю. Вона може темніти від часу, отримувати засічки при відкритті консерви або цинків і бути крихкою, але при товщині леза 3 мм і більше ніж не зламається, а його парадний вигляд — питання другорядне. Нержавійка більш стійка до корозії, але заточку тримає гірше. Хвостовик леза повинен достатньо глибоко заходити в рукоятку, бажано, щоби він переходив у задню п'ятку. Чим менше яскравих демаскуючих елементів на ножі — тим краще. Красиві ковані з нікелем та золотом кинджали залиште вдома, або ж, принаймні, обмотайте блискучі елементи чорним чи зеленим пластиром. Час від часу його необхідно буде знімати і промашувати ніж збройним мастилом, щоби не ржавів. Така процедура при чистці іншої зброї не зашкодить жодному ножу, як і чистка чохла. Тільки не забудьте потім витерти його насухо. Кут заточки вибирайте не дуже гострий. Це продовжить час зносу інструмента та зробить його не настільки вразливим. На ріжучі якості більше впливає не кут заточки, а її рівномірність і дотримання центральної лінії. Чим менша зернистість каменя, яким ви будете точити ніж, — тим краще.

Вимоги до чохла ножа такі ж, як і до кобури пістолета: надійна фіксація, можливість вихопити тихо, миттєво та одним порухом. Якщо у вас штатний штик-ніж (підходить для вищеперечислених завдань погано, але краще, ніж нічого) і він носиться на поясі — у бою розстібайте запобіжний ремінець. З чохла штик-ніж витягується миттєво під зворотній хват рухом вниз. Виконання штатного штик-ножа разом із ножами для перерізання дроту також корисна деталь.

Які б способи носіння та застосування ви не обирали, завжди чітко пам'ятайте: зброя при належному ставленні вбиває ворогів, при безвідповідальному — калічить вас і друзів. І пістолет, і ніж — не найпотужніша, але все ж таки зброя. ■

ДУХОВНІСТЬ

Робимо святу справу

Саме з такими словами звернувся до присутніх на території Центрального клінічного госпіталю Державної прикордонної служби України настоятель церкви святого Миколая протоієрей Віталій та ігумен Видубицького монастиря отець Спиридон. Зовсім недавно вони освячували будівництво каплиці на території прикордонної частини у Бортничих, а на днях таку ж місію вони виконали у лікувальному закладі на вулиці Ягідній.

Андрій КУЧЕРОВ

В урочистій обстановці на очах медичного персоналу, одужуючих та будівельників у фундамент майбутньої каплиці святого Миколая було вкладено капсулу з Благословенною грамотою на честь цієї події.

— На цьому місці буде звучати молитва, яка допомагатиме пораненим і хворим. Медицина лікує тіло, а церква — душу. Ми намагатимемося об'єднати ці зусилля — сказав отець Спиридон.

— Сьогодні особливий день, — промовив протоієрей Віталій. — Адже церква цього дня шанує пам'ять великомученика Юрія Переможця. У країні йде війна і храм, побудований на цьому місці, слугуватиме лікуванню душ захисників Вітчизни.

До присутніх звернувся і начальник госпіталю полковник медичної служби Михайло Карнаух:

— У будівництво цієї каплички вклали зусилля дуже багато людей з усіх куточків України. Це і командири прикордонних частин, й волонтери, рядові охоронці кордону, і мобілізовані та просто небаїдужі патріоти України. Хто допомагав грошима, інші виділили будівельні матеріали. З ініціативою виходили мешканці півдня та півночі, заходу й сходу. І це дуже приємно, — підкреслив Михайло Іванович.

Що ж стосується темпів зведення каплички, то вони вражають: до професійного свята прикордонників будівельники планують закінчити свою роботу, а представники Української православної церкви Київського патріархату пообіцяли, що урочисте освячення храму проводитиме особисто Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. ■

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ!

14 травня свій День народження відзначив комендант Окремої бойової прикордонної комендатури «Житомир-1» підполковник **Сергій КОТИВЕЦЬ**. Персонал підрозділу щиро вітає свого керівника та бойового побратима і бажає йому міцного здоров'я, натхнення у службі, невичерпного оптимізму у всіх починаннях, непохитної віри у перемогу України, а також дарує ці віршовані рядки:

*Хай дороги стеляться крилато,
Будуть чисті й рівні, як струна,
А добро не омине хату,
Як не омине цвіт весна!
Хай здоров'я, радість і достаток
Стеляться для вас, як вишні цвіт,
Хай малює доля з буднів свято,
І Господь дарує Вам багато літ!*

Колектив Донецького прикордонного загону щиро й сердечно вітає з Днем народження першого заступника начальника Донецького прикордонного загону — начальника штабу полковника **РАТНИКОВА Юрія Вікторовича!** Зичимо Вам і Вашій родині мирного неба, міцного здоров'я, наснаги, особистого щастя, благополуччя, достатку та успіхів у службі!

Командування та особовий склад Котовського прикордонного загону щиро й сердечно вітають з Днем народження першого заступника начальника загону — начальника штабу підполковника **Руслана ДУДАРЕВА**, а також підполковника **Віктора БАЛАНА**, майорів — **Сергія НОСАЛЯ**, **Анну ВОЩИНУ**, **Ігоря ЧЕПОВСЬКОГО**; капітанів — **Олексія МУНЕНКА**, **Романа БАЙДИЧА**, **Валентину СУТІНУ**; старших лейтенантів **Ярослава ЯСІНСЬКОГО**, **Ярослава НІКОНЧУКА**, **Олексія ДОМАНСЬКОГО**, **Дмитра КУДРЯВЦЕВА**, **Михайла ТЮХА**, **Сергія ЧИГРИНА**, **Андрія ХУДНЯКА**; лейтенантів — **Івана ЛУКОВСЬКОГО**, **Юрія СВІРГУНА** та ветеранів прикордонного загону — підполковників запасу **Віктора**

МАСЛЕНКОВА, Сергія ПАВЛОВСЬКОГО, Дмитра НОВІЧІХІНА; капітана запасу **Олександра ЮЗЛЕНКА** та старших прапорщиків запасу — **Миколу ТАТАРОВА** й **Володимира СОВПІРО**! Від щирого серця бажаємо всім міцного здоров'я, щастя, родинного затишку й благополуччя, всьляких гараздів і наснаги в подоланні перешкод на життєвому шляху! Нехай цей урочистий день дасть ще один імпульс творчих сил і натхнення для успішної реалізації всіх Ваших прагнень і задумів!

Вітаємо з 30-річчям інспектора 1 категорії начальника групи ВПС ВПС «Іванків» Житомирського прикордонного загону **РИБАКА Юрія Михайловича!**

*Перші 10 років — собі дитинство залишило,
Другі 10 років — взяла юності пора,
А треті 10 років сьогодні настали,
Новий етап дорослого життя.
Тож ми вітаєм з ювілеєм щиро,
Бажаємо достатку, радості, добра,
Здоров'я міцного, злагоди і миру,
Щоб завжди тебе Мати Божа берегла!*

З повагою та любов'ю дружина, донька, рідні

Регіональна рада ветеранів-прикордонників Східного регіонального управління щиро вітає ювілярів травня: полковника у відставці **МИЩЕНКА Василя Миколайовича** та підполковника запасу **КОЗЕДУБА Едуарда Юрійовича** з 50-річчям! Бажаємо ювілярам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, успіхів у будь-яких починаннях, щоденних справах, сміливих планах і сподіваннях! Нехай Вас підтримують і надихають рідні люди, розуміють та допомагають колеги, обминають негаразди й непорозуміння. Хай доля збагачує Вас життєвою мудрістю, енергією, натхненням і радістю сьогодення, а повага друзів і колег, щастя й сімейне благополуччя завжди будуть запорукою Ваших успіхів!

ПАМ'ЯТІ ТОВАРИША

12 травня на 57 році передчасно пішов із життя генерал-майор запасу

ЗАРИЦЬКИЙ Анатолій Михайлович, який до недавнього часу обіймав посаду заступника директора Департаменту — начальника управління міжнародного співробітництва Міжнародно-правового департаменту Адміністрації Державної прикордонної служби України.

Гірко усвідомлювати, що поряд з нами вже немає цієї прекрасної і доброзичливої людини, мужнього і благородного офіцера, який усе своє життя присвятив справі служіння Вітчизні.

Смерть **Анатолія Михайловича** приголомшила усіх нас, особливо тих, хто служив і працював поряд з ним, хто його знав.

Усім нам боляче, але найтяжчим є горе родини.

Колегія Державної прикордонної служби України, увесь особовий склад відомства висловлюють ширі співчуття рідним і близьким генерал-майора запасу **Зарицького Анатолія Михайловича** та поділяють глибоку скорботу з приводу тяжкої втрати.

ФОТОФАКТ

Голуби миру

Ярослава МЕЛЬНИК

У День пам'яті та примирення о 09.00 годині ранку в усіх міжнародних пунктах пропуску на кордоні з Республікою Польща правоохоронці Львівського загону спільно з польськими колегами випустили

у небо білих голубів на знак висловлення поваги та данини пам'яті усім борцям проти нацизму в Європі, учасникам українського визвольного руху та нинішнім захисникам Вітчизни.

Цього дня львівські прикордонники закликали суспільство консолідуватися навколо ідеї захисту України — «Україна — єдина! Україна — понад усе». ■

ОГОЛОШЕННЯ

АДМІНІСТРАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПРИКОРДОННОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ оголошує конкурс на заміщення вакантної посади директора державного підприємства «Дирекція з будівництва та обслуговування прикордонної інфраструктури», 02099, м. Київ, вул. Ялтінська, 11.

Підприємство утворено з метою:

1. Забезпечення капітального будівництва, реконструкції та обслуговування прикордонних інфраструктурних об'єктів.
2. Виконання функцій замовника та/або генерального підрядника з капітального будівництва і реконструкції прикордонних інфраструктурних об'єктів.
3. Забезпечення управління об'єктами прикордонної інфраструктури.
4. Розроблення та здійснення комплексу заходів щодо фінансування інвестиційних проектів, у тому числі за рахунок бюджетних коштів, коштів залучених під державні гарантії, коштів суб'єктів господарювання, іноземних інвестицій і кредитів та інших заощаджень.
5. Взаємодії з органами державної влади, органами місцевого самоврядування, а також органами самоорганізації населення.

Вимоги до кандидата: громадянство України; повна вища освіта відповідного напрямку підготовки за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста; стаж роботи за професіями керівника нижчого рівня — не менше 5 років; вільне володіння державною мовою та вміння працювати з оргтехнікою.

До заяви на ім'я голови конкурсної комісії подаються належним чином завірені: копія документа, що посвідчує особу, витяг з трудової книжки, копія документа про повну вищу освіту за відповідною спеціальністю; заповнений аркуш обліку кадрів; інформацію про досвід успішної роботи з управління підприємством; довідку про стан здоров'я; довідку про відсутність в особи судимості; рекомендації та інші документи на розсуд.

Документи приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення про проведення конкурсу за адресою: **01601, м. Київ-601, вул. Володимирська, 26.**

За довідками звертатися до управління кадрового забезпечення за телефоном: **527-64-24.**

Управління кадрового забезпечення АДПСУ

Засновник:
Адміністрація
Державної
прикордонної
служби України

**ПРИКОРДОННИК
УКРАЇНИ**

Свідоцтво про реєстрацію:
КВ № 8071 (28.10.2003 р.)
Передплатний індекс:
61023

Головний редактор
Олег БОЙКО

Відповідальний секретар
Андрій ГЕРАСИМКІВ

Черговий по номеру
Василь КЛИМЕНКО

Тижневик надруковано у друкарні ТОВ «Мега-Поліграф»
Адреса: м. Київ, вул. М. Вовчка, 12/14. Тел.: 581-68-15

Замовлення: 41101
Наклад: 5050 прим.

З питань розміщення реклами на шпальтах газети звертатися у відділ реклами та договірної роботи Інформагентства Держприкордонслужби України за тел.: (044) 566-43-30

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації — рекламодавець. Редакція не листується з читачами. Редакція може не поділяти точку зору автора. Рукописи не повертаються і не рецензуються. Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. При використанні наших публікацій посилання на газету обов'язкове.

Наша адреса:
02099, м. Київ,
вул. Ялтінська, 11

Тел./факс:
566-43-30 (багатоканальний)
239-85-73, 239-85-77

E-mail: redactor@pvu.gov.ua
kordo@ukr.net

Видається
з липня 1943 року